

MVCRX03V78PF
prvotní identifikátor

Náměstek ministra vnitra pro státní službu Jindřišská 34, 110 00 Praha 1

Praha 7. března 2018
Č. j.: MV-16375-2/OSK-2018
Počet stran: 17

Účastník řízení:

narozen:

trvale bytem:

ID datové schránky:

ROZHODNUTÍ

Náměstek ministra vnitra pro státní službu, jako věcně příslušný služební orgán podle § 168 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 162 odst. 4 písm. a) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o odvolání nar. trvale bytem proti rozhodnutí státního tajemníka v Ministerstvu financí č.j. ze dne 27.12.2017, o odvolání ze služebního místa představeného podle § 60 odst. 1 písm. a) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, takto:

podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se odvolání zamítá a rozhodnutí státního tajemníka v Ministerstvu financí, č.j. ze dne 27.12.2017, se potvrzuje.

ODŮVODNĚNÍ

I.

Dne 27.12.2017 vydal státní tajemník v Ministerstvu financí (dále jen „**služební orgán**“) rozhodnutí č.j. kterým rozhodl podle § 60 odst. 1 písm. a) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o státní službě**“), o odvolání státního zaměstnance nar. trvale bytem (dále jen „**účastník řízení**“), ze služebního místa představeného - v Ministerstvu financí, a to ke dni 31.12.2017.

Předmětné rozhodnutí bylo účastníkovi řízení doručeno dne 28.12.2017, kdy si rozhodnutí osobně převzal.

II.

Proti rozhodnutí služebního orgánu se účastník řízení v zákonné lhůtě odvolal. Odvolání ze dne 12.1.2018, podané prostřednictvím provozovatele poštovních služeb téhož dne, bylo doručeno služebnímu orgánu dne 16.1.2018.

Účastník řízení ve svém odvolání namítá, že úprava systemizace služebních a pracovních míst (dále jen „**systemizace**“) přijatá usnesením vlády České republiky (dále jen „**vláda**“) č. 895 ze dne 22.12.2017, o kterou se opírá napadené rozhodnutí, byla přijata vládou bez důvěry Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, což je dle jeho názoru v rozporu s nálezem Ústavního soudu sp.zn. Pl. ÚS 6/07 ze dne 9.2.2010, neboť změna systemizace má nevratné důsledky. Účastník řízení dále uvádí, že v případě jeho odvolání došlo k účelovému obejití § 60 zákona o státní službě, které stanoví důvody pro odvolání ze služebního místa představeného, čímž došlo k omezení jeho procesních práv.

Účastník řízení dále namítá porušení § 17 zákona o státní službě v jeho materiálním smyslu, neboť dle jeho názoru ani formálně správný postup veřejné moci není v souladu se zákonem, pokud vykazuje prvky svévole. Účastník řízení uvádí, že služební orgán má připravovat návrh systemizace současně s přípravou vládního návrhu státního rozpočtu, přičemž se dle účastníka řízení ustálila správní praxe, podle které musí návrh systemizace respektovat objemy prostředků na platy a počty míst podle vládou schváleného návrhu státního rozpočtu, přičemž usnesení vlády č. 895 ze dne 22.12.2017 bylo přijato až po schválení návrhu státního rozpočtu na rok 2018, k čemuž došlo dne 20.12.2017. Dle účastníka řízení tedy nemohl být zohledněn jiný objem prostředků na platy a počty míst státních zaměstnanců.

Účastník řízení dále uvádí, že v napadeném rozhodnutí je nesprávně uvedeno, že vláda usnesením č. 895 ze dne 22.12.2017 schválila návrh systemizace od 1.1.2018, neboť tato systemizace byla schválena již usnesením vlády č. 737 ze dne 23.10.2017, a jedná se tedy o úpravu již schválené systemizace, přičemž termín „úprava systemizace“ zákon o státní službě nezná, neboť hovoří pouze o systemizaci podle § 17 a změně systemizace podle § 18. Dle názoru účastníka řízení se tak v případě usnesení vlády č. 895 ze dne 22.12.2017 jedná o porušení zásady enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí podle čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, jelikož vládě nenáleží přijmout rozhodnutí, pro které nemá zákonný podklad.

Přijetím uvedeného usnesení vláda dle účastníka řízení nerespektovala kautely dané zákonodárcem, kdy státní zaměstnanci odvolaní ze svých služebních míst na základě usnesení vlády č. 737 ze dne 23.10.2017 mohli stihnout podat při souvisejících správních a soudních lhůtách návrh na předběžné opatření podle § 38 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**soudní řád správní**“), což účastníkovi řízení bylo prakticky znemožněno.

Dle účastníka řízení bylo rovněž zasaženo do zásady právní jistoty, neboť v souladu s ustálenou správní praxí legitimně očekával, že po schválení usnesení vlády č. 737 ze dne 23.10.2017 ke zrušení jeho služebního místa nedojde, proto řídil zabezpečení služebních úkolů s ohledem na perspektivu a dlouhodobou koncepci nakládání s majetkem státu v dalším období, přičemž ukládal služební úkoly s termíny i po 1.1.2018.

Účastník řízení dále namítá, že byl odvolán ze služebního místa představeného, aniž by bylo toto služební místo zákonným způsobem zrušeno. Dle účastníka řízení systemizace neruší dosavadní služební místa, ani v nich neprovádí změny, neboť to je předmětem organizační struktury, nebo její změny, přičemž postup jejího schvalování stanoví § 19 zákona o státní službě. Dle účastníka řízení měl být služební předpis služebního orgánu č. 13/2017 ze dne 22.12.2017, č.j. MF-56821/2015/3002-3, kterým se stanoví organizační struktura Ministerstva financí (dále jen „**služební předpis č. 13/2017**“), nejprve předložen Ministerstvu vnitra ke schválení, a pokud byl návrh organizační struktury sekcí pro státní službu odsouhlasen, nemohlo tak být provedeno za jindy obvyklých podmínek a kvalitě. Dle účastníka řízení z žádných jemu známých podkladů neplyne, že by došlo k vyjádření Ministerstva vnitra k návrhu organizační struktury Ministerstva financí. Ministerstvo vnitra obdrželo dle účastníka řízení v krátkém čase návrh organizační struktury všech ministerstev (mimo Ministerstva kultury), a proto nemohlo posoudit zákonnost uvedeného postupu během jednoho dne. Účastník řízení rovněž namítá porušení § 11 odst. 3 zákona o státní službě, neboť byl o existenci uvedeného služebního předpisu informován až v rámci předání odvoláním napadeného rozhodnutí dne 28.12.2017, přičemž služební předpis nemůže vytvářet právní účinky pro své adresáty předtím, než je řádně publikován. Účastník řízení se dále vyjadřuje ke služebnímu předpisu služebního orgánu č. 14/2017, kterým se mění služební předpis č. 2/2015, kterým se stanoví požadavky na služební místa státních zaměstnanců (dále jen „**služební předpis č. 14/2017**“), který byl zveřejněn dříve než výše uvedený služební předpis č. 13/2017, ačkoliv chronologicky by měl následovat až po něm. Účastník řízení uvádí, že o jeho vydání nebyl informován, nebyl seznámen s jeho obsahem, ani se nemohl podílet na přípravě jeho návrhu a jeho projednání. Dle tvrzení účastníka řízení nebyl tento služební předpis ani zaslán k připomínkám připomínkovým místům podle služebního předpisu náměstka ministra vnitra pro státní službu č. 3/2015 ze dne 1. července 2015, kterým se stanoví podrobnosti vydávání služebních předpisů (dále jen „**služební předpis NMV č. 3/2015**“).

Dle účastníka řízení byl dále při vydávání služebního předpisu č. 13/2017 porušen čl. 7 odst. 4 služebního předpisu náměstka ministra vnitra pro státní službu č. 3/2017 ze dne 17.3.2017, kterým se stanoví pravidla předkládání systemizace služebních a pracovních míst, jejich změn, úprav a aktualizací, a návrhů organizační struktury a jejich změn ve služebním úřadu (dále jen „**služební předpis NMV č. 3/2017**“), když nebyl předložen služebním orgánem nejméně 31 kalendářních dnů před plánovaným dnem nabytí účinnosti. V rozporu se čl. 5 odst. 2 služebního předpisu NMV č. 3/2015 pak nebyl tento služební předpis zaslán k připomínkám připomínkovým místům a rovněž byl porušen čl. 6 tohoto služebního předpisu, podle něhož se stanoví lhůta k uplatnění připomínek konkrétním datem a je zpravidla 15 denní. Dle účastníka řízení byla při vydávání služebního předpisu č. 13/2017 rovněž porušena směrnice ministra financí č. 2/2004, o postupu při přípravě a realizaci změn v organizační struktuře Ministerstva financí, směrnice č. 2/2005 ministra financí, vnitřní předpisy Ministerstva financí, směrnice č. 6/2005 ministra financí, o postupu při zpracování materiálů ve vnitřním a vnějším připomínkovém řízení, pro poradou vedení Ministerstva financí a pro jednání vlády a Parlamentu České republiky, Kolektivní dohody a Kolektivní smlouvy na rok 2017.

Účastník řízení dále upozorňuje na to, že ještě ke dni zpracování jeho odvolání, tj. kde dni 12.1.2018, je jako platný na intranetu Ministerstva financí uveden organizační řád ve znění platném k 1.4.2017, a není v něm tedy zohledněna změna účinná od 1.1.2018.

Účastník řízení dále namítá, že mu byl při nahlížení do předmětného správního spisu předložen nekompletní spisový materiál, neboť mu dokument Seznam změn systemizačních atributů služebních a pracovních míst Ministerstva financí ke dni 1.1.2018 – Dodatek č. 3, resp. Dodatek č. 3 k č.j. MF-11083/2017/3002-40 (dále jen „**dodatek č. 3 k seznamu změn systemizačních atributů služebních a pracovních míst**“), byl předložen v podobě samostatného, z velké části znečitelněného dodatku, bez dokumentu č.j. MF-11083/2017/3002-40, jehož by měl být neoddělitelnou součástí. Účastník řízení se tedy nemohl se spisem řádně seznámit, ačkoliv služební orgán nevydal rozhodnutí na základě podkladů, které by ve smyslu § 38 odst. 5 zákona č. 500/2004 správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), byly vyloučeny z nahlížení do spisu. Účastník řízení dále uvádí, že správní spis neobsahoval usnesení vlády č. 895 ze dne 22.12.2017, na které je v odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazováno, proto nebyl schopen posoudit jeho soulad s obsahem napadeného rozhodnutí. Dle účastníka řízení správní spis rovněž neobsahoval ani dokumenty týkající se jeho jmenování na služební místo představeného, průběhu jeho služebního poměru a jeho změn.

Odvoláním napadené rozhodnutí je dle účastníka řízení nepřezkoumatelné, neboť neobsahuje skutečné důvody, pro které bylo vydáno, podklady rozhodnutí jsou označeny nesprávně, a rovněž v něm není odůvodněna organizační změna, jež vedla ke zrušení jeho služebního místa. Dle účastníka řízení rovněž nebyly v předmětném rozhodnutí jasně uvedeny úvahy služebního orgánu ve vztahu k neurčitým právním pojmům, a zda je postup vlády opravdu postupem podle § 17 zákona o státní službě.

Účastník řízení dále uvádí, že jeho odvolání ze služebního místa představeného bylo účelové, přičemž odkazuje na rozhovor s [redacted] dne 13.12.2017 ve večerních hodinách. O účelovosti postupu služebního orgánu rovněž dle účastníka řízení svědčí to, že byl služební předpis č. 13/2017 vyhlášen dne 27.12.2017, přitom již 22.12.2017 bylo vyhlášeno výběrové řízení na nově vzniklé služební místo [redacted] a termín pro podávání žádostí byl stanoven na den 2.1.2018, tedy druhý pracovní den po jeho odvolání ze služebního místa představeného.

Účastník řízení dále uvádí, že se změny organizační struktury provedené služebním předpisem č. 13/2017 jeví jako zcela nesystémové, přičemž nebyla provedena žádná analýza či audit, které by navrhovaly podobné změny. Účastník řízení dále hodnotí změny provedené vytvořením [redacted] a přesunutím [redacted] do podřízenosti [redacted]

Závěrem účastník řízení žádá, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí o odvolání ze služebního místa představeného zrušil a řízení zastavil. Účastník řízení rovněž dává odvolacímu orgánu podnět, aby vyzval služební orgán ke zrušení služebního předpisu č. 13/2017 a pozastavil účinnost tohoto služebního předpisu a současně vyzval služební orgán ke zrušení služebního předpisu č. 14/2017.

III.

Služební orgán přezkoumal odvolání z hlediska jeho včasnosti a přípustnosti. Z těchto hledisek závady neshledal. Protože služební orgán neshledal důvody pro postup podle § 87 správního řádu, předal podle § 88 odst. 1 správního řádu spis se svým stanoviskem č.j. [REDAKCE] ze dne 31.1.2018 náměstkovi ministra vnitra pro státní službu.

IV.

Náměstek ministra vnitra pro státní službu jako věcně příslušný odvolací služební orgán (dále jen „**odvolací orgán**“) přezkoumal ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu odvoláním napadené rozhodnutí služebního orgánu č.j. [REDAKCE] ze dne 27.12.2017 a na základě níže uvedených úvah dochází k následujícím závěrům.

Odvolání je přípustné a bylo podáno včas.

Podle § 60 odst. 1 písm. a) zákona o státní službě ten, kdo představeného na dané služební místo jmenoval, jej z tohoto služebního místa odvolá, pokud došlo ke zrušení služebního místa představeného.

Podle § 12 odst. 1 zákona o státní službě služební předpis nesmí být v rozporu s právním předpisem nebo služebním předpisem vydaným služebním orgánem v nadřízeném služebním úřadu nebo náměstkem pro státní službu. Je-li služební předpis v rozporu s právním předpisem a příslušný služební úřad nemá nadřízený služební úřad, vyzve podle § 12 odst. 5 zákona o státní službě náměstek pro státní službu příslušný služební orgán ke zjednání nápravy a současně pozastaví účinnost takového služebního předpisu. Účinnost služebního předpisu je pozastavena dnem doručení rozhodnutí náměstka pro státní službu o pozastavení účinnosti služebního předpisu příslušnému služebnímu orgánu. Náměstek pro státní službu v rozhodnutí současně stanoví přiměřenou lhůtu ke zjednání nápravy. Podle § 12 odst. 6 zákona o státní službě zjedná-li příslušný služební orgán nápravu ve stanovené lhůtě, náměstek pro státní službu své rozhodnutí o pozastavení účinnosti služebního předpisu zruší neprodleně poté, co obdrží sdělení příslušného služebního orgánu o zjednání nápravy, jehož přílohou je i opatření příslušného služebního orgánu, kterým byla zjednána náprava. Podle § 12 odst. 7 zákona o státní službě nezjedná-li příslušný služební orgán nápravu ve stanovené lhůtě, podá náměstek pro státní službu do 30 dnů od jejího uplynutí návrh na zrušení služebního předpisu soudu. Jestliže soud tento návrh odmítne, zamítne nebo řízení zastaví, pozbývá rozhodnutí náměstka pro státní službu o pozastavení účinnosti služebního předpisu platnosti dnem, kdy rozhodnutí soudu nabude právní moci. Řízení o zrušení služebního předpisu na základě návrhu náměstka pro státní službu upravuje § 101e a 101f soudního řádu správního, přičemž k řízení o návrhu na zrušení služebního předpisu je příslušný Městský soud v Praze.

Podle § 17 odst. 1 zákona o státní službě systemizace vychází ze závazných pravidel pro organizaci služebních úřadů tak, aby byl zajištěn řádný výkon působnosti služebního úřadu, a stanoví pro každý služební úřad

- a) počet služebních míst státních zaměstnanců, kteří nejsou představenými, klasifikovaných platovými třídami,
- b) počet služebních míst představených klasifikovaných platovými třídami,

- c) objem prostředků na platy státních zaměstnanců,
- d) počet služebních míst, u kterých je s ohledem na ochranu veřejného zájmu nezbytným požadavkem státní občanství České republiky,
- e) počet služebních míst, u kterých se stanoví zákaz se po skončení služebního poměru přímo nebo nepřímo podílet na podnikání nebo jiné činnosti podnikatelů nebo být jejich společníkem nebo členem v oboru, který je shodný s příslušným oborem služby, nebo být v pracovním nebo obdobném poměru k podnikateli v takovém oboru (dále jen „zákaz konkurence“).

Podle § 17 odst. 2 zákona o státní službě návrh systemizace vypracuje Ministerstvo vnitra v dohodě s Ministerstvem financí na základě návrhů služebních orgánů, které mu je v termínu stanoveném Ministerstvem vnitra předkládají prostřednictvím příslušných ústředních správních úřadů. Při vypracování návrhu systemizace ministerstva nebo jemu podřízeného služebního úřadu se postupuje v součinnosti s příslušným členem vlády, v případě systemizace Úřadu vlády v součinnosti s vedoucím Úřadu vlády, a pokud jde o část systemizace týkající se státních zaměstnanců zařazených v útvaru podřízeném členovi vlády, s tímto členem vlády. V případě Ministerstva vnitra návrh systemizace vypracovává státní tajemník v součinnosti s ministrem vnitra, a pokud jde o část systemizace týkající se sekce pro státní službu, též v součinnosti s náměstkem pro státní službu; návrh systemizace předkládá státní tajemník.

Podle § 17 odst. 3 zákona o státní službě systemizaci schvaluje vláda na následující kalendářní rok. Návrh systemizace předkládá vládě ministr vnitra. Vláda je oprávněna upravit v souvislosti se schvalováním systemizace organizační strukturu služebního úřadu.

Podle § 18 zákona o státní službě změna systemizace poté, co nabyla účinnosti, je-li jejím důsledkem změna počtu služebních míst, objemu prostředků na platy státních zaměstnanců nebo změna platové třídy státního zaměstnance o více než jednu třídu dolů nebo o dvě třídy nahoru, je přípustná, jen dojde-li ke změně působnosti správního úřadu nebo k podstatné změně podmínek, za kterých byla systemizace schválena; ustanovení § 17 odst. 2 a 3 se použije obdobně.

Podle § 19 odst. 1 zákona o státní službě služební orgán zpracuje podle systemizace návrh organizační struktury služebního úřadu nebo její změny a prostřednictvím příslušného ústředního správního úřadu jej předloží Ministerstvu vnitra k vyjádření. Nevyjádří-li se Ministerstvo vnitra k návrhu do 30 dnů od jeho předložení, považuje se návrh za schválený. Pokud služební orgán nezohlední vyjádření Ministerstva vnitra, může Ministerstvo vnitra návrh předložit k rozhodnutí vládě, jinak se po uplynutí 15 dnů od vyjádření považuje návrh za schválený.

Podle § 165 zákona o státní službě může být vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení, s výjimkou rozhodnutí o kárné odpovědnosti nebo skončení služebního poměru.

Odvolací orgán přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí a spisový materiál a zjistil, že rozhodnutím č.j. [redacted] ze dne 22.12.2015 byl účastník řízení jmenován na služební místo představeného – [redacted] v Ministerstvu financí zařazené do 16. platové třídy, v oborech služby Hospodaření s majetkem státu a jeho privatizace, Loterie a jiné podobné hry,

Legislativa a právní činnost a Veřejné investování a zadávání veřejných zakázek. Odvolacímu orgánu je dále z jeho úřední činnosti, konkrétně z postupu podle § 17 odst. 2 a 3 a § 19 odst. 1 zákona o státní službě, známo, že usnesením vlády č. 737 ze dne 23.10.2017 byla podle § 17 zákona o státní službě schválena systemizace na rok 2018, kdy následně ještě před její účinností došlo k jejím celkem třem úpravám, a to usneseními vlády č. 821 ze dne 29.11.2017, č. 874 ze dne 6.12.2017 a konečně usnesením vlády č. 895 ze dne 22.12.2017. Na základě této systemizace došlo ke zrušení služebního místa představeného, na kterém byl jmenován účastník řízení, což služební orgán promítl do služebního předpisu č. 13/2017 kterým došlo s účinností od 1.1.2018 k úpravě organizační struktury Ministerstva financí.

Dne 27.12.2017 vyhotovil služební orgán odvoláním napadené rozhodnutí č.j. [redacted] kterým podle § 60 odst. 1 písm. a) zákona o státní službě dnem 31.12.2017 odvolal účastníka řízení ze služebního místa představeného. Předmětné rozhodnutí si účastník řízení osobně převzal dne 28.12.2017.

Odvolací orgán se ztotožňuje s postupem služebního orgánu ve věci odvolání účastníka řízení ze služebního místa [redacted] v Ministerstvu financí a po přezkoumání napadeného rozhodnutí v rozsahu stanoveném v § 89 odst. 2 správního řádu konstatuje, že bylo vydáno v souladu s právními předpisy, považuje ho za věcně správné a přezkoumatelné, a ztotožňuje se se závěry služebního orgánu uvedenými v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Námitky uvedené v odvolání považuje odvolací orgán za nedůvodné a neprokazující nezákonnost či nesprávnost napadeného rozhodnutí.

Odvolací orgán uvádí, že služební orgán vycházel z řádně vládou schválené systemizace účinné od 1.1.2018, na základě níž bylo zrušeno služební místo [redacted] v Ministerstvu financí. Odvolací orgán tedy nemohl postupovat jinak, než rozhodnout o odvolání účastníka řízení z daného služebního místa podle § 60 odst. 1 písm. a) zákona o státní službě.

Odvolací orgán se dále zabýval námitkami účastníka řízení uplatněnými v jeho odvolání.

V souvislosti s námitkou účastníka řízení ohledně zpochybnění usnesení vlády, která nemá důvěru Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, účastník řízení odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 9.2.2010 sp.zn. Pl. ÚS 6/07, ve kterém je uvedeno: „*Pro futuro Ústavní soud podotýká, jakkoliv se v této věci jedná o závěr reagující především na širší námitky navrhovatele, že výše nastíněné obecné úvahy týkající se postavení samotné prozatímní vlády jsou nutně ústavně omezujícím faktorem, který se musí projevit restriktivním přístupem k výkonu jak pravomoci vydávat nařízení dle čl. 78 Ústavy, tak při dalších aktech vládnutí, zejména pokud by nesly zásadní a nevratné důsledky*“. Odvolací orgán v první řadě uvádí, že vláda, která dne 22.12.2017 rozhodla o úpravě systemizace účinné od 1.1.2018, byla řádně jmenována prezidentem republiky. Schvalování systemizace spadá do kompetence vlády jako vrcholného orgánu moci výkonné. Byť se v případě systemizace jedná z hlediska státní služby o významné rozhodnutí, jedná se na druhé straně o uplatnění standardního oprávnění vlády. Schválení systemizace není nutně krokem nevratným a systemizaci lze za podmínek stanovených zákonem o státní službě dále měnit. Navíc je třeba podotknout, že sám Ústavní soud ve výše

citovaném nálezu uvádí, že „konkrétní a všeobecně aplikovatelné meze plynoucí vládě či ministerstvům z pověření dle čl. 62 písm. d) Ústavy (přesněji z jejich vztahu odpovědnosti k Poslanecké sněmovně) nelze stanovit s konečnou platností na základě abstraktních (až spekulativních) úvah, nýbrž toliko s přihlédnutím k aktuálním okolnostem případu předloženého Ústavnímu soudu v budoucnu a právě konkrétním vztahům mezi mocí výkonnou a zákonodárnou. Závěry Ústavního soudu tak vždy budou muset reagovat na různorodost (nepředvídatelnost) právních či právně-politických aktů orgánů exekutivy.“ Z uvedeného je zřejmé, že tento nálezh Ústavního soudu nedává na otázku pravomoci „prozatímní“ vlády jednoznačnou odpověď, ale vždy je nutné přihlédnout k tomu, v jaké věci je vládou rozhodováno. Je však třeba přihlédnout i k tomu, že Ústavní soud v souvislosti s nevratnými změnami hovoří zejména o rozhodování vlády v otázkách převodu státního majetku a o velkých veřejných zakázkách a dotacích. V tomto ohledu nelze proces schválení systemizace považovat z hlediska významu i možných dopadů za srovnatelný, přičemž je třeba zdůraznit princip nutnosti permanentního působení moci výkonné, kdy v právním státě není žádoucí, aby kterákoli moc ve státě nebyla po určitou dobu svým vrcholným orgánem vykonávána. Nad rámec uvedeného je třeba upozornit na skutečnost, že zmíněný nálezh Ústavního soudu řešil zcela jinou situaci, kdy předmětem jednání Ústavního soudu byl návrh na zrušení vyhlášky Ministerstva zdravotnictví č. 618/2006 Sb., kterou se vydávají rámcové smlouvy. Tj. byla řešena otázka normotvorné pravomoci ministerstev podle čl. 79 odst. 3 Ústavy. Ústavní soud v předmětném nálezu několikrát zmiňuje otázku vztahu moci výkonné a moci zákonodárné. Je však třeba znovu připomenout, že schvalování systemizace je výlučnou pravomocí vlády jako vrcholného orgánu moci výkonné, která je odpovědná za řádný výkon působnosti všech služebních úřadů na vrcholné úrovni. Není tedy důvod se domnívat, že by schvalováním systemizace docházelo k jakékoli ingerenci moci výkonné do moci zákonodárné, a že by v tomto ohledu byla vláda, která dosud nezískala důvěru Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, zvláště omezena.

Odvolací orgán se ztotožňuje s tvrzením účastníka řízení, že představný může být odvolán pouze na základě důvodů uvedených v § 60 zákona o státní službě. V případě účastníka řízení však takový důvod pro odvolání ze služebního místa představeného nastal, a to důvod uvedený v § 60 odst. 1 písm. a) zákona o státní službě, kdy na základě systemizace na rok 2018 ve znění její úpravy provedené usnesením vlády č. 895 ze dne 22.12.2017 došlo ke zrušení služebního místa představeného, na němž byl účastník řízení jmenován. Vzhledem k tomu, že nastala situace, kterou uvedené ustanovení zákona o státní službě předpokládá, musel služební orgán postupovat tak, že rozhodl o odvolání účastníka řízení ze služebního místa ~~_____~~ v Ministerstvu financí. Ve všech případech, kdy podle § 60 zákona o státní službě dochází k odvolání státního zaměstnance ze služebního místa představeného, má státní zaměstnanec možnost podat proti rozhodnutí o odvolání ze služebního místa představeného řádný opravný prostředek, kterým je odvolání podle § 81 a násl. správního řádu. Na základě výše uvedeného se tedy nelze ztotožnit s tvrzením účastníka řízení, že byla omezena jeho procesní práva, neboť měl možnost podat proti rozhodnutí o jeho odvolání ze služebního místa představeného odvolání, které by mohl podat v každém z případů, jež jsou uvedeny v § 60 zákona o státní službě. Pro doplnění odvolací orgán uvádí, že služební orgán v daném případě postupoval podle § 165 zákona o státní službě, tj. vydal rozhodnutí o odvolání účastníka řízení ze služebního místa

ministerstva nebo jeho podřízeného služebního úřadu postupuje státní tajemník v součinnosti s příslušným ministrem. Pokud tedy při vypracování návrhu systemizace ministerstva dojde státní tajemník v součinnosti s ministrem k závěru, že cíle spočívajícího v řádném výkonu působnosti služebního úřadu bude dosaženo lépe prostřednictvím určitých organizačních opatření, je taková opatření v rámci procesu schvalování systemizace na následující kalendářní rok, tj. v rámci systemizace schvalované podle § 17 zákona o státní službě, možné navrhnout. Pokud se pak s daným návrhem ztotožní i vláda jako vrcholný orgán moci výkonné, která je odpovědná za řádný výkon působnosti všech služebních úřadů na vrcholné úrovni (proto je také oprávněna podle § 17 odst. 3 zákona o státní službě zasahovat v rámci schvalování systemizace do organizační struktury služebních úřadů), je třeba takové opatření považovat za legitimní a legální. V daném případě byla v rámci schvalování systemizace na rok 2018 (byť následnou úpravou již schválené systemizace, ale ještě před její účinností) taková opatření vládě navržena a vláda s nimi vyslovila souhlas ve formě usnesení č. 895 ze dne 22.12.2017. Uvedené organizační změny jsou pak následně promítnuty do příslušných vnitřních předpisů jednotlivých úřadů, kterých se změny služebních a pracovních míst dotýkají.

Pro doplnění odvolací orgán uvádí, že žádným právním předpisem nejsou stanoveny nejzazší lhůty, v nichž lze schválit systemizaci nebo její změny. Systemizace na následující kalendářní rok by zásadně měla být schválena do konce předchozího roku. Řešení situace, kdy se tak nestane, obsahuje § 17 odst. 4 zákona o státní službě. Lze souhlasit, že by s ohledem na možné dopady do služebního poměru státních zaměstnanců bylo žádoucí, aby od schválení systemizace do její účinnosti uplynula přiměřená lhůta umožňující provedení nezbytných, se změnami souvisejících, kroků. Žádná konkrétní lhůta však pro tyto účely ze zákona o státní službě nevyplývá, když naopak zákon implicitně počítá se schválením systemizace na následující kalendářní rok i těsně před koncem roku, přičemž zákon o státní službě obsahuje mechanismy, které umožňují reagovat na změny v systemizaci v relativně krátkém čase a při zachování práv státních zaměstnanců.

K námitce účastníka řízení, že k úpravě systemizace na základě usnesení vlády č. 895 ze dne 22.12.2017 došlo až po schválení návrhu státního rozpočtu na rok 2018 Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky, takže nemohl být zohledněn jiný objem prostředků na platy a počty míst státních zaměstnanců, odvolací orgán uvádí, že byť je synchronizace schvalování systemizace a státního rozpočtu na následující kalendářní rok žádoucí, zákon o státní službě přímou vazbu mezi schvalováním systemizace a státního rozpočtu neupravuje, přičemž případné změny lze řešit rozpočtovým opatřením. Pokud v té souvislosti účastník řízení namítá porušení dosavadní správní praxe, pak je třeba podotknout, že praxi vlády při schvalování systemizace nelze považovat za správní praxi, kterou by vláda sama sebe do budoucna nějak omezovala. Odvolací orgán k tomu obecně uvádí, že usnesení vlády je forma rozhodnutí vlády podle čl. 76 Ústavy. Usnesení vlády č. 895 ze dne 22.12.2017 tak není rozhodnutím ve smyslu § 67 a násl. správního řádu, ani podle § 65 odst. 1 soudního řádu správního, jelikož se nejedná o úkon správního orgánu, kterým se zakládají, mění, ruší či závazně určují veřejná subjektivní práva nebo povinnosti účastníka řízení (nepodléhá ani soudnímu přezkumu ve správním soudnictví). Usnesením vlády č. 895 ze dne 22.12.2017 nebylo zasaženo do veřejných subjektivních práv účastníka řízení. Veřejná subjektivní práva jsou práva osob založená v právních normách, která umožňují a současně chrání určité chování

osoby ve vztazích k subjektům veřejné správy. Podle jejich obsahu je lze rozlišovat na práva směřující k tomu, aby se veřejná správa zdržela zásahů do svobody osob, dále na práva na určitou činnost či plnění správy ve prospěch určitých osob a na práva podílet se na správě věcí veřejných (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 7 Aps 2/2005-42 ze dne 16.2.2006 a usnesení Ústavního soudu IV. ÚS 345/06 ze dne 30.1.2007). Právo na výkon služby na konkrétním služebním místě po neomezenou dobu (tj. bez možnosti odvolání ze služebního místa představeného ze zákonných důvodů, nebo bez možnosti převedení na jiné služební místo ze zákonných důvodů) veřejným subjektivním právem není. Naopak zákon o státní službě rozlišuje mezi služebním poměrem státního zaměstnance a jeho jmenováním na služební místo představeného nebo zařazením na služební místo (např. § 49 odst. 3 a 4, § 61 odst. 1 písm. d) zákona o státní službě), tj. umožňuje, aby státní zaměstnanec byl např. ve služebním poměru na dobu neurčitou, přičemž zařazen na konkrétní služební místo nebo jmenován na konkrétní služební místo představeného může být na dobu určitou, popř. pokud je na služební místo představeného jmenován na dobu neurčitou, upravuje v § 60 důvody odvolání z tohoto služebního místa. Tyto důvody však nejsou současně i důvody pro skončení služebního poměru, které jsou speciálně upraveny v § 71 až 74 zákona o státní službě. Odvoláním za služebního místa představeného tedy dochází pouze ke změně služebního poměru (srov. § 44 zákona o státní službě). Odvolací orgán dále k praxi vlády při schvalování systemizace uvádí, že podle zákona o státní službě je systemizace schvalována až od roku 2015, kdy podle § 184 (tj. podle přechodného ustanovení) byla ke dni 1.7.2015 schválena tzv. první systemizace a ke dni 1.1.2016 byla podle § 184 odst. 3 zákona o státní službě schválena tzv. druhá systemizace. Teprve systemizace na rok 2017 byla jako systemizace na příslušný kalendářní rok (roční systemizace) schvalována podle řádných (nikoli přechodných) ustanovení zákona o státní službě, přičemž i v případě systemizace na rok 2017 bylo vládou postupováno obdobným způsobem jako při schvalování systemizace na rok 2018, tj. schválením systemizace a následným prováděním úprav dosud neúčinné systemizace. Praxi vlády v daném ohledu tedy rozhodně nelze považovat za ustálenou, přičemž nyní použitý postup byl již vládou uplatněn.

Odvolací orgán dále k vládou provedené úpravě dosud neúčinné systemizace uvádí, že služebnímu ani odvolacímu orgánu nepřísluší posuzovat zákonnost usnesení vlády. Přesto si odvolací orgán dovoluje vyslovit názor, že usnesení vlády č. 895 ze dne 22.12.2017 není v rozporu se zásadou enumerativnosti veřejnoprávních pretenzí. Vláda přijala usnesení č. 895 ze dne 22.12.2017 jako vrcholný orgán výkonné moci v souvislosti s její řídicí a koordinační činností vůči ministerstvům a ústředním orgánům státní správy v oblasti systemizace služebních úřadů. Nad rámec toho je třeba podotknout, že vláda musí disponovat nástroji umožňujícími efektivně reagovat na nutnost zajištění výkonu působnosti jednotlivých služebních úřadů a musí mít možnost reagovat na změny, které případně nastanou v době od schválení systemizace na následující kalendářní rok, ještě před nabytím účinnosti této systemizace. Vláda je v návaznosti na § 17 odst. 4 zákona o státní službě oprávněna činit rozhodnutí týkající se systemizace na následující kalendářní rok až do 31.12. předchozího roku (jako tomu bylo v daném případě prostřednictvím úprav dosud neúčinné systemizace na rok 2018). Takové rigidní pravidlo, tedy že jednou schválená systemizace na následující kalendářní rok je již neměnná a nemohou se jí již dotknout jakékoli úpravy, dle názoru odvolacího orgánu z § 17 zákona o státní službě nevyplývá. Usnesení vlády zavazují všechny členy vlády,

ministerstva, jiné ústřední orgány státní správy, ostatní správní úřady a další subjekty, pokud tak stanoví zvláštní zákon. Změnit usnesení vlády může pouze vláda dalším usnesením. Jak bylo výše naznačeno, usnesení vlády učiněná podle čl. 76 Ústavy nepodléhají soudnímu přezkumu. Možností soudního přezkumu usnesení vlády se zabýval Nejvyšší správní soud například ve svém rozhodnutí č.j. 8 As 103/2016-90 ze dne 25.4.2017 a Ústavní soud ve svém usnesení č.j. II. ÚS 239/98 ze dne 27.2.2001. Nemohla tedy být ani porušena zásada právní jistoty ve vztahu k účastníku řízení, neboť ten nemohl legitimně očekávat, že ke zrušení jeho služebního místa nemůže dojít, jelikož, jak je výše uvedeno, k úpravě systemizace na následující rok může dojít až do 31.12. předchozího roku. Na uvedeném nic nemění ani skutečnost, že účastník řízení udílel služební úkoly podřízeným státním zaměstnancům s termíny i po 1.1.2018, neboť až do 31.12.2017 byl jmenován na dosavadním služebním místě a byl vázán povinnostmi představeného uvedenými v § 78 zákona o státní službě, přičemž i představený, jemuž bylo vydáno rozhodnutí o odvolání z jeho služebního místa, musí až do posledního dne výkonu služby na tomto služebním místě dbát svých povinností, a to včetně požadavku na zjištění kontinuity výkonu služby v rámci jemu svěřené agendy.

Služební orgán nepřesně v napadeném rozhodnutí uvedl, že usnesením vlády č. 895 ze dne 22.12.2017 byl schválen návrh systemizace služebních a pracovních míst v Ministerstvu financí, neboť tento návrh byl schválen již usnesením vlády č. 737 ze dne 23.10.2017 a usnesení vlády č. 895 ze dne 22.12.2017 bylo poslední, kterým byla prováděna dílčí úprava dosud neúčinné systemizace. Formulační nepřesnost v textu odůvodnění napadeného rozhodnutí nicméně nemůže mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť na předmětné usnesení vlády bylo odkázáno správně v tom smyslu, že právě na základě tohoto usnesení došlo ke zrušení služebního místa, na kterém byl účastník řízení jmenován.

Námítku účastníka řízení, že nemohl stihnout podat při souvisejících správních a soudních lhůtách návrh na předběžné opatření podle § 38 soudního řádu správního, považuje odvolací orgán za bezpředmětnou, neboť předběžné opatření podle uvedeného ustanovení může být vydáno jen v průběhu soudního řízení, nikoliv před jeho zahájením. Jak již bylo uvedeno výše, účastník řízení mohl v případě odvolání ze služebního místa představeného podat odvolání proti takovému rozhodnutí, a v této fázi řízení tak není dle odvolacího orgánu důvodné se zabývat instituty, jež náleží do řízení ve správním soudnictví. Odvolací orgán se tedy neztotožňuje s tvrzením účastníka řízení, že bylo narušeno jeho právo na spravedlivý proces podle čl. 36 Listiny základních práv a svobod, neboť mohl využít a rovněž využil řádného opravného prostředku, kterým je odvolání proti rozhodnutí o odvolání ze služebního místa představeného, byť toto odvolání nemá v souladu s § 168 odst. 2 zákona o státní službě odkladný účinek.

K námitce účastníka řízení, že nebyly naplněny důvody pro jeho odvolání ze služebního místa představeného, odvolací orgán uvádí, že pokud je na základě systemizace zrušeno služební místo představeného a tato skutečnost je promítnuta i do organizační struktury služebního úřadu formou příslušného interního aktu řízení, resp. služebního předpisu (v daném případě služebního předpisu č. 13/2017), je tato skutečnost jedinou, která je rozhodná pro závěr, zda jsou naplněny důvody pro odvolání státního zaměstnance ze služebního místa představeného. V daném případě není pochybnost, že služební místo představeného, na kterém účastník

řízení vykonával službu, bylo zrušeno. Nad rámec uvedeného odvolací orgán na základě poznatků ze své úřední činnosti podotýká, že toto zrušení služebního místa lze v daném případě seznat již ze samotného vládou schváleného návrhu na úpravu systemizace.

Odvolací orgán dále na základě poznatků ze své úřední činnosti, konkrétně z postupu podle § 17 odst. 2 a 3 a § 19 odst. 1 zákona o státní službě, uvádí, že součástí návrhu systemizace, který služební orgán předkládá Ministerstvu vnitra, je v souladu s čl. 3 odst. 5 písm. b) služebního předpisu NMV č. 3/2017 komentář s odůvodněním návrhu a popis původního a navrhovaného stavu. Na základě odůvodnění poskytnutého služebními orgány za jednotlivé služební úřady bylo zpracováno zestručněné odůvodnění souhrnného materiálu předloženého k projednání vládě. Rozsah odůvodnění odpovídá rozsahu a množství navrhovaných změn. Návrh systemizace byl zpracován na základě návrhů služebních orgánů, které tyto návrhy předložily po projednání s příslušným členem vlády nebo vedoucím Úřadu vlády.

K otázce schválení návrhu organizační struktury Ministerstva financí Ministerstvem vnitra odvolací orgán na základě poznatků ze své úřední činnosti, konkrétně z postupu podle § 17 odst. 2 a 3 a § 19 odst. 1 zákona o státní službě uvádí, že v daném případě byl návrh na úpravu systemizace s účinností od 1.1.2018, včetně návrhů organizační struktury předložen Ministerstvu vnitra dne 18.12.2017 a organizační struktura Ministerstva financí byla Ministerstvem vnitra dne 22.12.2017 schválena. Odvolací orgán posoudil všechny návrhy na změnu organizační struktury služebních úřadů (prováděných v návaznosti na úpravy systemizace), jež obdržel již ve dnech 18. – 20.12.2017, proto odvolací orgán považuje námitku účastníka řízení, že nemohl posoudit zákonnost postupu služebního orgánu během 1 pracovního dne, za nedůvodnou.

Odvolací orgán se dále neztotožňuje s námitkou účastníka řízení, že došlo k porušení § 11 odst. 3 zákona o státní službě, neboť nebyl seznámen se služebními předpisy č. 13 a 14. K tomu odvolací orgán uvádí, že jak ze stanoviska služebního orgánu k odvolání, tak i ze samotného odvolání účastníka řízení vyplývá, že služební předpis č. 13 byl zveřejněn na intranetu Ministerstva financí dne 27.12.2017 a služební předpis č. 14 byl zveřejněn dne 22.12.2017, proto se s nimi účastník řízení mohl řádně seznámit ještě před 28.12.2017, kdy si převzal napadené rozhodnutí. Navíc ani samotný fakt, že byl výslovně o existenci služebního předpisu informován při doručování napadeného rozhodnutí, nemá vliv na jeho zákonnost. Služební orgán v souladu s § 11 odst. 3 zákona o státní službě zajistil, aby měl účastník řízení k těmto služebním předpisům přístup. Navíc, jak již odvolací orgán výše uvedl, v daném případě bylo rozhodnutí o odvolání účastníka řízení ze služebního místa představeného vydáno jako první úkon v řízení podle § 165 zákona o státní službě, a tudíž nebylo povinností služebního orgánu postupovat podle § 36 odst. 3 správního řádu.

Ke služebním předpisům č. 13 a 14 se odvolací orgán již vyjádřil v rámci vyřízení podání účastníka řízení ze dne 3.1.2018, v němž požadoval prověření změny systemizace v Ministerstvu financí a zároveň pozastavení účinnosti služebního předpisu č. 13. Ve vyřízení tohoto podání č.j. MV-1876-5/OSK-2018 ze dne 29.1.2018 odvolací orgán neshledal, že by výše uvedené služební předpisy státního tajemníka v Ministerstvu financí byly v rozporu se zákonem o státní službě, ani se služebním předpisem NMV č. 3/2015.

Účastník řízení shledává při schvalování úpravy změny systemizace porušení čl. 6 odst. 3 služebního předpisu NMV č. 3/2017, který stanoví lhůtu 30 kalendářních dní před navrhovaným datem účinnosti pro předkládání návrhů na změnu systemizace.

Toto ustanovení však na daný případ nedopadá. Jak již bylo uvedeno výše, v případě materiálu schváleného usnesením vlády č. 895 ze dne 22.12.2017 se nejednalo o změnu již účinné systemizace, ale o úpravu dosud neúčinné systemizace na následující kalendářní rok. Návrh „roční“ systemizace se podle čl. 5 odst. 2 služebního předpisu NMV č. 3/2017 předkládá v termínu stanoveném Ministerstvem vnitra po projednání s Ministerstvem financí.

Co se týče lhůt stanovených služebním předpisem NMV č. 3/2017 pro předkládání návrhu organizační struktury Ministerstvu vnitra, odvolací orgán uvádí, že podle čl. 7 odst. 4 služebního předpisu NMV č. 3/2017 návrh organizační struktury vycházející z roční systemizace předkládá služební orgán Ministerstvu vnitra nejméně 31 kalendářních dní před plánovaným dnem nabytí účinnosti. V daném případě byl však návrh na úpravu systemizace s účinností od 1.1.2018, včetně návrhů organizační struktury předložen Ministerstvu vnitra dne 18.12.2017 a organizační struktura Ministerstva financí byla Ministerstvem vnitra dne 22.12.2017 schválena. Nedodržení pořádkových lhůt stanovených ve služebním předpisu náměstka ministra vnitra pro státní službu tedy nemá vliv na platnost schválené systemizace ani na zákonnost služebního předpisu č. 13/2017 vydaného v návaznosti na ni.

Účastník řízení dále namítá, že návrh na úpravu systemizace, resp. organizační struktury nebyl zaslán k připomínce podle čl. 5 odst. 2 služebního předpisu NMV č. 3/2015, podle kterého státní tajemník a vedoucí služebního úřadu zasílá návrh služebního předpisu k připomínce odborovým organizacím působícím v příslušném služebním úřadu, vedoucím podřízených služebních úřadů a připomínkovým místům, která jsou stanovena na základě jím vydaného služebního předpisu upravujícího přípravu, vyhlášení a evidování služebních předpisů. Odvolacímu orgánu je však na základě poznatků z jeho úřední činnosti, konkrétně z postupu podle § 17 odst. 2 a 3 a § 19 odst. 1 zákona o státní službě, ale též z prověřování podání účastníka řízení ze dne 3.1.2018 (pod sp.zn. ~~XXXXXXXXXXXX~~ známo, že návrh na úpravu systemizace Ministerstva financí byl projednán se Základní organizací Odborového svazu státních orgánů a organizací při Ministerstvu financí dne 18.12.2017, přičemž zástupci této odborové organizace byli seznámeni i s dopady navrhovaných úprav na zrušení či přesuny systemizovaných služebních a pracovních míst. Jiná připomínková místa nejsou v rámci Ministerstva financí stanovena. K tomu odvolací orgán v návaznosti na námitku týkající se porušení povinností vyplývajících z platné Kolektivní dohody doplňuje, že nebylo nikterak prokázáno, že byla porušena povinnost rovného zacházení a zákaz zneužívání výkonu práv a povinností vyplývajících ze služebního poměru na újmu účastníka řízení. Jak bylo výše uvedeno, návrh na úpravu systemizace Ministerstva financí byl se Základní organizací Odborového svazu státních orgánů a organizací při Ministerstvu financí projednán, přičemž způsob projednání per rollam nemá dle názoru odvolacího orgánu vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Odvolacímu orgánu je známo, že návrh služebního předpisu nebyl zaslán vedoucím podřízených služebních úřadů ve smyslu článku 5 odst. 2 písm. b) služebního předpisu NMV č. 3/2015, nicméně v dané souvislosti se jednalo o změny, které se týkaly výlučně Ministerstva financí, proto danou skutečnost nelze považovat za důvod pro pozastavení účinnosti služebního předpisu. Připomínkové řízení bylo tedy v daném případě omezeno na projednání návrhu úprav organizační struktury s odborovou organizací. Takový postup není vyloučen. Vzhledem k tomu, že služební předpis toliko promítal materiál schválený vládou, nemohlo ani připomínkové řízení jeho podobu významně ovlivnit.

Námítku účastníka řízení tedy odvolací orgán shledal jako nedůvodnou. Stejně tak odvolací orgán považuje za nedůvodné námítky účastníka řízení týkající se porušení směrnice ministra financí č. 2/2004, o postupu při přípravě a realizaci změn v organizační struktuře Ministerstva financí, směrnice č. 2 ministra financí, vnitřních předpisů Ministerstva financí, směrnice č. 6 ministra financí, o postupu při zpracování materiálů ve vnitřním a vnějším připomínkovém řízení, pro poradou vedení Ministerstva financí a pro jednání vlády a Parlamentu České republiky, Kolektivní dohody a Kolektivní smlouvy na rok 2017, neboť ani dodržení zde uvedených postupů nemohlo ovlivnit podobu organizační struktury Ministerstva financí, jež vycházela z usnesení vlády č. 895 ze dne 22.12.2017, a nemůže mít tudíž ani vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť důvod k odvolání účastníka řízení ze služebního místa představeného prokazatelně nastal. Na uvedeném nic nemění ani to, že v době zpracování odvolání účastníka řízení byl na intranetu Ministerstva financí uveden jako platný organizační řád ve znění platném k 1.4.2017.

K námitce týkající se obsahu správního spisu odvolací orgán uvádí, že dodatek č. 3 k seznamu změn systemizačních atributů služebních a pracovních míst, který je součástí spisového materiálu, je zčásti začerněn. Tato začerněná část však nemá souvislost s odvoláním účastníka řízení ze služebního místa představeného, neboť je zřejmé, že se týkala ostatních změn v rámci úpravy systemizace Ministerstva financí. Naopak čitelná část, jež se ve spisovém materiálu nachází, a na niž služební orgán v napadeném rozhodnutí odkazuje, se týká právě zrušení [redacted] v Ministerstvu financí, jež je pro odvolání účastníka řízení ze služebního místa představeného rozhodná. K tomu služební orgán doplňuje, že se v případě uvedeného dodatku jedná o souhrnné vyjádření úpravy systemizace Ministerstva financí, jež bylo následně zasláno Ministerstvu vnitra, a tato úprava změny systemizace byla schválena vládou a promítnuta do služebního předpisu č. 13. Skutečnost, že samotný dokument č.j. MF-11083/2017/3002-40 či usnesení vlády č. 895 ze dne 22.12.2017 není součástí předmětného spisového materiálu, nemůže mít dle názoru odvolacího orgánu vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Všechna usnesení vlády jsou po podpisu předsedy vlády zveřejňována na internetových stránkách Úřadu vlády a každý zájemce se tak může s jejich obsahem seznámit. Pokud v době vydání rozhodnutí toto usnesení vlády ještě nebylo zveřejněno, tak ho služební orgán ani nemohl učinit součástí spisového materiálu, což ovšem nic nemění na skutečnosti, že služebnímu orgánu byl znám obsah tohoto usnesení, a po jeho schválení tedy mohl předmětné rozhodnutí vydat. Rovněž se nelze ztotožnit s tvrzením účastníka řízení, že služební orgán odepřel účastníkovi řízení nahlédnutí do spisového materiálu, neboť začerněný dokument je součástí spisového materiálu a přístup k tomuto dokumentu, ačkoliv se zde nachází v upravené podobě, nebyl účastníkovi řízení odepřen. Další dokumenty, jejichž absenci ve správním spisu účastník řízení namítá, nemají souvislost s odvoláním účastníka řízení ze služebního místa představeného, a tuto námítku tedy odvolací orgán shledává nedůvodnou.

K námitce účastníka řízení, že pokud by napadené rozhodnutí obsahovalo skutečné důvody, pro které bylo vydáno, včetně odůvodnění organizační změny ve vztahu ke zrušení [redacted] mohl by se proti tomu argumentačně bránit, odvolací orgán uvádí, že důvodem pro odvolání účastníka řízení je zrušení služebního místa, na kterém byl jmenován v návaznosti na přijetí usnesení vlády č. 895 ze dne 22.12.2017. Odvolacímu orgánu je z jeho úřední činnosti, konkrétně

z postupu podle § 17 odst. 2 a 3 a § 19 odst. 1 zákona o státní službě, známo, že v odůvodnění návrhu na úpravu systemizace je uvedeno, že se v Ministerstvu financí slučuje [redacted]. Služební orgán dle názoru odvolacího orgánu nemusel v rozhodnutí o odvolání účastníka řízení ze služebního místa představeného podrobně zdůvodňovat konkrétní organizační změny vedoucí ke zrušení služebního místa, na němž byl účastník řízení jmenován, neboť to nebylo účelem tohoto rozhodnutí. Odkaz na uvedené usnesení vlády spolu s odkazem na dokument, ze kterého vyplývalo zrušení konkrétního služebního místa, tak byl pro předmětné rozhodnutí postačující. Služební orgán v rámci rozhodnutí o odvolání účastníka řízení nemohl posuzovat postup vlády podle § 17 zákona o státní službě, neboť v kompetenci služebního orgánu není posuzovat zákonnost či správnost usnesení vlády.

Pokud jde o námitku účastníka řízení, že provedená úprava systemizace je účelová, odvolací orgán s odkazem na výše uvedené opakuje, že mu v tomto odvolacím řízení nepřísluší hodnotit úpravy v systemizaci včetně jejich odůvodnění, když tyto byly schváleny vládou. K tomu odvolací orgán doplňuje, že námitky účastníka řízení týkající se vytvoření [redacted] a přesunu [redacted] do podřízenosti [redacted] jsou pro posouzení zákonnosti odvolání účastníka řízení ze služebního místa představeného irelevantní. Nad rámec uvedeného lze podotknout, že k rozšíření věcné působnosti stávající [redacted] došlo na základě věcně příbuzných agend. Činnost [redacted] souvisí s agendou [redacted] a to například v rámci související legislativní a metodické činnosti, analýzy a přípravy legislativních opatření v oblasti [redacted] ve vazbě na [redacted] dohledu nad dodržováním regulace v oblasti [redacted] apod. O účelovosti postupu služebního orgánu nelze dle názoru odvolacího orgánu hovořit ani v souvislosti s vyhlášením výběrového řízení na nově vzniklé služební místo [redacted] neboť dne 22.12.2017 byla schválena organizační struktura Ministerstva financí, a bylo tak zřejmé, že předmětné služební místo dne 1.1.2018 vznikne. Ke lhůtě pro podávání žádostí ve výběrovém řízení odvolací orgán uvádí, že podle § 164 odst. 1 věty druhé zákona o státní službě nesmí být lhůta pro podávání žádostí podle § 24 odst. 3 a 4 tohoto zákona kratší než 10 dnů (nikoli 10 pracovních dnů). Lhůta pro podávání žádostí ve výběrovém řízení na uvedené služební místo byla stanovena na 11 dnů, a lze tedy konstatovat, že toto výběrové řízení bylo vyhlášeno v souladu se zákonem o státní službě. Stanovená lhůta byla dle názoru odvolacího orgánu postačující pro případné podání žádosti účastníka řízení, a byla stejná pro všechny eventuální žadatele.

Odvolací orgán po přezkoumání napadeného rozhodnutí z výše uvedených hledisek shledal námitky účastníka řízení jako nedůvodné. V důsledku vládou schválené systemizace účinné k 1.1.2018 došlo ke změně organizační struktury Ministerstva financí, která byla promítnuta do služebního předpisu č. 13, kterým se v bodě I. 18. ruší [redacted] v Ministerstvu financí, čímž dochází ke zrušení služebního místa [redacted] Ministerstva financí, na kterém byl účastník řízení jmenován. Odvolací orgán neshledal důvod pro postup podle § 12 odst. 5 zákona o státní službě, tedy pozastavení účinnosti služebních předpisů č. 13 a 14, neboť nebyl zjištěn rozpor se zákonem o státní službě ani jinými právními předpisy. Na základě

uvedeného se odvolací orgán ztotožňuje se závěry služebního orgánu, že zrušením služebního místa představeného byly naplněny důvody pro odvolání účastníka řízení ze služebního místa představeného.

Vzhledem k tomu, že odvolací orgán neshledal v rozhodnutí služebního orgánu vady, které by odůvodňovaly zrušení nebo změnu předmětného rozhodnutí, a neshledal ani v odvolání účastníka řízení žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí služebního orgánu, postupoval podle § 90 odst. 5 správního řádu, když odvolání účastníka řízení zamítl a rozhodnutí služebního orgánu potvrdil.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

RNDr. Josef Postránecký
náměstek ministra vnitra
pro státní službu

Rozdělovník
Účastník řízení
Státní tajemník v Ministerstvu financí
Spis